

Viseringsfrihet för Moldavien - Ändring 2013/14:FPM41 av viseringsförförordningen

Justitiedepartementet

2013-12-20

Dokumentbeteckning

KOM (2013) 853

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav

Sammanfattning

Kommissionens förslag om ändring i viseringsförförordningen innebär att medborgare i Moldavien ska undantas från viseringskrav vid inresa till Schengenområdet.

Regeringen stödjer förslaget.

1 Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

Moldavien har ett viseringsförenklingsavtal med EU sedan 2008. Ett omförhandlat och utökat viseringsförenklingsavtal är i kraft sedan juli 2013.

En viseringsfrihetsdialog mellan Moldavien och EU inleddes år 2010. År 2011 presenterades en viseringshandlingsplan för Moldavien.

Handlingsplanen innehöll mål och kriterier för Moldavien att uppfylla för att man skulle vara aktuell för viseringsfrihet. Kriterierna är uppdelade i fyra block (dokumentsäkerhet, olaglig invandring och återtagande, allmän ordning och säkerhet samt yttre förbindelser och grundläggande rättigheter).

Handlingsplanen är uppdelad i två faser där den första faser handlar om att anta lagstiftning och fatta relevanta beslut och den andra faser fokuserar på genomförandet av dessa åtgärder.

Kommissionen har regelbundet följt upp genomförandet av handlingsplanen genom expertmissioner och genom framtäggande av regelbundna utvärderingsrapporter som man har presenterat för rådet.

Man har tidigare enats om att när Moldavien uppfyller uppställda krav och båda faserna av handlingsplanen bedöms genomförda så kommer kommissionen att lägga ett förslag om ändring av rådets förordning 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav (nedan "viseringsförordningen"). En sådan ändring innebär att Moldaviens medborgare blir viseringsfria vid inresa i Schengenområdet.

I november 2012 antog rådet rådsslutsatser som bekräftade att den första fasen av handlingsplanen var genomförd. I en rapport från den 15 november 2013 ansåg kommissionen att även den andra fasen av handlingsplanen var genomförd. På basis av den slutsatsen lade kommissionen den 27 november 2013 fram förslaget om viseringsfrihet för Moldavien.

1.2 Förslagets innehåll

Tekniskt innebär förslaget att Moldavien flyttas över från bilaga I till bilaga II i viseringsförordningen, det vill säga från den förteckning över länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering till den förteckning över länder vars medborgare är undantagna från denna skyldighet. Förslaget gäller enbart för innehavare av biometriska pass.

I sitt förslag hänvisar kommissionen till sin bedömning om att Moldavien nu har genomfört sin handlingsplan för viseringsfrihet fullt ut. Kommissionen understryker att Moldavien, inom ramen för genomförandet av sin handlingsplan, har genomfört långtgående och svåra reformer. Framstegen bedöms som hållbara och effektiva. Kommissionen hänvisar till den nyligen antagna suspenderingsmekanismen i viseringsförordningen som en garanti som kommer att bidra till att beslutet om viseringsfrihet för medborgare i Moldavien inte kommer att leda till missbruk av viseringsfriheten.

Ända sedan Schengenregelverket trädde i kraft har Schengenländerna haft gemensamma regler om vilka staters medborgare som måste ha visering för att få resa in i Schengenområdet. Rådet och Europaparlamentet ändrar viseringsförordningen då man av olika skäl beslutar att en stats medborgare ska befrias från viseringsskyldigheten respektive att denna skyldighet bör införas. Enligt förordningen sker bedömningen utifrån kriterier kopplade till bland annat olaglig invandring, allmän ordning och säkerhet samt EU:s utrikespolitiska förbindelser.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Förslaget innehåller bestämmelser som berör skyldighet att inneha visering respektive undantag från denna skyldighet. Bestämmelser om viseringsskyldighet regleras i viseringsförordningen som är direkt tillämplig i Sverige. Några ändringar av de svenska bestämmelserna är inte nödvändiga.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Beslut om viseringsfrihet kan innebära intäktsbortfall av viseringsintäkter. Sverige har ingen viseringshantering i Moldavien. Sverige representeras i Chisinau av Ungern. Detta innebär att inget inkomstbortfall för viseringsintäkter uppstår för Sveriges del.

Någon övergripande bedömning av eventuella andra ekonomiska konsekvenser för den svenska statsbudgeten har ännu inte genomförts.

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen stödjer förslaget.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Medlemsstaternas ståndpunkter är ännu inte kända.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Institutionernas ståndpunkter är ännu inte kända.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Förslaget har inte remitterats.

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Den rättsliga grunden utgörs av artikel 77.2 a i EUF-fördraget. Beslut fattas genom det ordinarie lagstiftningsförfarandet, det vill säga Europaparlamentet är medbeslutande och rådet fattar beslut med kvalificerad majoritet.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Beslut som fattas med stöd av artikel 77.2 a i EUF-fördraget faller inom unionens exklusiva kompetens.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Förhandlingar kommer att inledas i slutet av 2013 och beslut kommer troligtvis att fattas under 2014.

4.2 Fackuttryck/termer